

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตของคนและสังคม โดยเฉพาะการเตรียมคนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นภารกิจของการศึกษาโดยตรง ซึ่งการจัดการศึกษาที่ดีนั้นจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาในมาตรา 81 ไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมสร้างความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ใช้เป็นกรอบแนวคิดในนโยบายแห่งรัฐด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬาของประเทศ ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ และประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มุ่งมั่นพัฒนาคนและสังคมโดยเร่งรัดพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มสมรรถนะในระดับชาติ ซึ่งส่งผลกระทบทบทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาที่เน้นการวางรากฐานกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถอย่างเต็มตามศักยภาพตั้งแต่เยาว์วัย และต่อเนื่องตลอดไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 8) การปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ อันเป็นเงื่อนไขสู่การพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานสร้างรายได้ นำประเทศให้อยู่รอดจากระบบเศรษฐกิจและสังคมที่แปรผันอยู่ตลอดเวลา โดยยึดหลักว่า “การศึกษาสร้างคน สร้างงานและสร้างชาติ” (กรมวิชาการ, 2545 : 15) แนวทางปฏิรูปการศึกษา จึงมุ่งเน้นที่จะยกระดับการศึกษาของผู้เรียน และของสถานศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งจุดมุ่งหมายปลายทางของการปฏิรูปการศึกษา ก็คือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ การเรียนรู้ที่ถูกต้องย่อมก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ผู้เรียนต้องนำทางให้ผู้เรียนเป็นคนดี เป็นคนเก่ง และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดปัญญา และสิ่งที่เป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือ การปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 12)

การศึกษาจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายและรับผิดชอบในการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดีคนเก่งและคนมีความสุขในทุกระดับตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนระดับประถมศึกษาระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาปัจจุบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของตนเพื่อตอบสนองกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งหลักสูตรในสถาบันการศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสูตรเป็นแผนหรือแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมาย และยังเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการเป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษาเป็นสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายขอบข่ายของเนื้อหาแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อแหล่งการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนการสอน ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาคนให้มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยหลักสูตรที่มีคุณภาพ คือ เป็นหลักสูตรที่มีความชัดเจนเหมาะสม และมีความสอดคล้องกับบริบทของการนำหลักสูตรไปใช้ กระบวนการหนึ่งที่จะให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีคุณภาพนั่นก็คือ การประเมินหลักสูตรเพราะการประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ เช่น หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์ หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาสู่การปฏิบัติ เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน (สมนึก ชาติทอง, 2548 : 5) หลักสูตรเปรียบเสมือนแผนที่เดินเรือ ซึ่งบอกให้ครูผู้สอนรู้ว่าจะต้องตั้งเข็มทิศไปทางใด และจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไร และระหว่างทางที่ไปจะต้องทำอะไรบ้าง ต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรช่วย ต้องมีการตรวจสอบประเมินผลหรือต้องปรับปรุงวิธีการอย่างไร (ปราโมทย์ จันทร์เรือง, 2548 : 6 - 7)

ปัจจุบันการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อเป็นกรอบทิศทางการจัดการศึกษา ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 11) การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ทั้งนี้ โรงเรียนธิดาแม่พระ

อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนธิดาแม่พระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ทั้ง 8 กลุ่มสาระ และได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรจนถึงปัจจุบัน

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนธิดาแม่พระนั้น ได้พัฒนาขึ้นตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และได้นำไปใช้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 จนถึงปัจจุบันมีนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปแล้ว 3 รุ่น แสดงว่าได้มีการใช้หลักสูตรอย่างครบวงจรแล้ว ในขณะที่สภาพสังคม เศรษฐกิจ ตลอดทั้งวิทยาการต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามยังไม่มี การติดตามประเมินผลหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนาและได้นำไปใช้แล้วนั้นมีจุดดี จุดด้อยส่วนไหน หรือมีปัญหาเฉพาะบริบทของโรงเรียนธิดาแม่พระอย่างไร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นสารสนเทศสำคัญสำหรับการพัฒนาหลักสูตร และการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูผู้ปฏิบัติการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระจึงสนใจจะประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระทั้งระบบ โดยประยุกต์ใช้แบบจำลองซีบีพี (CIPP Model) เพื่อประเมินหลักสูตร 4 ด้าน คือ บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตของหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อกำหนดว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและได้ใช้อย่างครบวงจรแล้วนั้น มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทปัจจุบันของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด คุณภาพของปัจจัยนำเข้าสนับสนุนและเอื้อต่อการนำหลักสูตรไปใช้เพียงใด การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีคุณภาพตามตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อผู้เรียนจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มากน้อยเพียงใด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้เป็นไปในลักษณะใด และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในการบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หรือไม่เพียงใด ทั้งนี้ เพื่อสะท้อนจุดเด่นจุดด้อยและสภาพปัญหาของหลักสูตรทั้งระบบ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารครูและผู้เกี่ยวข้อง นำไปปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยสนับสนุนการใช้หลักสูตร รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนธิดาแม่พระ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ประเมิน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ 4) ด้านผลผลิต

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้ โรงเรียนธิดาแม่พระ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) มีกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่างและตัวแปร ที่ศึกษาดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนธิดาแม่พระ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 1 คน

1.2 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 6 คน

1.3 คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนธิดาแม่พระ 14 คน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน ผู้แทนศึกษานิเทศก์

1.4 คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม 13 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 179 คน

2.2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 179 คน โดยใช้วิธีการแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนธิดาแม่พระ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นการศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ประเมิน 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านบริบท

3.2 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 ด้านกระบวนการ

3.4 ด้านผลผลิต

4. ระยะเวลาในการประเมิน

ภาคเรียนที่ 1 - 2 การศึกษา 2560

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นการศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการประเมิน โดยประยุกต์ใช้แบบจำลองซิปป์ (CIPP Model)

ตารางที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ด้านบริบท (C)	ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (I)	ด้านกระบวนการ (P)	ด้านผลผลิต (P)
<ul style="list-style-type: none"> - ปรัชญา - คติพจน์ - คำขวัญ - วิสัยทัศน์ - พันธกิจโรงเรียน - วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - จุดมุ่งหมายของหลักสูตร - โครงสร้างหลักสูตร - สาระการเรียนรู้ - มาตรฐานการเรียนรู้ - ตัวชี้วัด - คำอธิบายรายวิชา - ผู้สอน - อาคารสถานที่ - สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน - แหล่งการเรียนรู้ - งบประมาณ - กิจกรรมเสริมหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการเรียนการสอน - การวัดและประเมินผล 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกันผู้วิจัยจึงได้นิยามคำศัพท์เฉพาะ ดังนี้

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ หมายถึง รายวิชาที่โรงเรียนธิดาแม่พระทำการสอนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มี 5 สาระ ได้แก่

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบหลักสูตรและนำมาประเมินค่าประกอบการพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตร โดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การประเมินบริบท เป็นการประเมินในด้านปรัชญา คติพจน์ คำขวัญ วิสัยทัศน์ พันธกิจโรงเรียนธิดาแม่พระ วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

2. การประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการประเมินในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา ผู้สอน อาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ งบประมาณ กิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินในด้านกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

4. การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ในปีการศึกษา 2560

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนธิดาแม่พระ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกอบด้วยผู้เรียนปัจจุบัน ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ ทำให้โรงเรียนได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบท เป็นสารสนเทศในการตัดสินใจปรับปรุงหรือพัฒนาวิสัยทัศน์ เป้าหมายและโครงสร้างของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการพัฒนาปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นต่อการนำหลักสูตรไปใช้
3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงระบบการบริหารหลักสูตร การปฏิบัติงานของบุคลากร เป็นสารสนเทศสำหรับครูในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล
4. ข้อมูลด้านผลผลิต เป็นสารสนเทศในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้สูงขึ้น